SUBMITTED BY
Irmgard

ON
09.09.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Zaudētās pasaules ilgas

Meklējot iespējas evaņģelizācijas darbam ar bērniem un jauniešiem. Kritiska analīze ar mērķi atrast pozitīvas pieejas evaņģelizācijai!

Jēzus un sieviete pie Jēkaba akas

Sākot ar ārējo slāpi pēc ūdens, starp Jēzu un sievieti izvēršas saruna par slāpi pēc dzīves – par ilgas, kas slēpjas viņas dziļumos. Saruna, tā teikt, norisinās divos dažādos līmeņos:

Jēzus apsola sievietei dzīvo ūdeni. Tā tolaik sauca avota ūdeni – plūstošu, svaigu ūdeni, pretstatā stāvošajam ūdenim, ko smēla no cisternām. „Tas būtu jauki," domā sieviete, „ja būtu tāds ūdens, kas remdētu slāpes tā, ka tās vairs nekad neatgrieztos. Tas būtu jauki, ja katru dienu nevajadzētu iet visu ceļu atpakaļ, lai smeltu ūdeni."

Sieviete apzinās savu slāpi

Sieviete apzinās savas ilgas: samariešu sieviete, sastopoties ar Jēzu, no koncentrēšanās uz savu fizisko slāpi pāriet pie savas garīgās slāpes apzināšanās – no lūguma „Dod man ūdeni!" līdz lūgumam „Atved šeit savu vīru!" Jēzus neapstājas pie virspuses, viņš vēršas pie šīs sievietes dziļajām ilgas. Mēs nezinām šīs sievietes ilgas. Varbūt tā bija vēlme pēc tuvības, vai pēc neatkarības, vai pēc atzinības un pieņemšanas, vai pēc neatkarības un cieņas.

Jēzus saprata un nopietni uztvēra šo sievieti ar viņas vajadzībām un vēlmēm. Viņš zināja par viņas visdziļākajām vēlmēm un ilgu. Nav nekas nepareizs tajā, ka mēs uzmanīgi pievēršamies tam, kas šodien nomoka cilvēkus, kādas ir viņu visdziļākās ilgas, lai viņus uzņemtu tur, kur viņi atrodas. Jēzus redzēja cilvēku dziļo vajadzību un bija no tās aizkustināts, viņš pat izplūda asarās. Cilvēki pēc savas būtības ir radīti attiecībām. Mēs esam radīti, lai pielūgtu Dievu un būtu kopībā ar Viņu. Cilvēkam ir ilgas pēc pielūgsmes un sadraudzības ar Dievu! Dievs ielika šīs ilgas mūsos jau cilvēka radīšanas brīdī.

Problēma: „pazudusī pasaule"

Pazudusī cilvēka dvēsele netic šim Dievam. Tāpēc viņš arī nevar pielūgt Dievu. Tas viņā rada dziļu bezjēdzības tukšumu, ko viņš izmisīgi cenšas aizpildīt.

Tā kā viņš netic Dievam, viņam ir vajadzīgas citas lietas, ko pielūgt. Un mūsdienu sabiedrībai jau ir gatavs risinājums: pašrealizācija.

Tā kā viņu acīs vairs nav Dieva, šo funkciju pārņem cilvēka ego. „Ja vairs nevaru ticēt nekam ārējam, tad vienkārši ticēšu sev.” „Glābšana ir manī pašā. Man tikai jāatrod tā.” „Dari, ko vēlies, ja vien tas ir pareizi tev.” „Apzinies savus mērķus un dari visu, lai tos sasniegtu!” Šie un līdzīgi ir mūsdienu sabiedrības kaujas saucieni. Šajā procesā viss, kas traucē šo mērķi sasniegt, tiek atstumts malā.

- **Mobilitāte**
  Kā indivīds es vēlos vienmēr būt brīvs izlemt, kad un kurp doties, neizmantojot citu palīdzību. Mobilitāte nozīmē neatkarību. „Mana mašīna un es“ – tāds ir moto. Mūsdienu cilvēks ir vientuļnieks, kurš savu dzīvi pavada slēgtā skārda kārbā. Vidusmēra iedzīvotājs gadā sešdesmit stundas pavada viens pats satiksmes sastrēgumos pie sarkanās gaismas.
- **Bez bērniem**
  Es nevēlos bērnus, jo tie varētu apdraudēt manu personīgo karjeru un mērķus. Ģimene vairs nav darba vai kalpošanas kopiena, bet gan emocionāla kopiena. Pirmajā emocionālajā satricinājumā laulības kuģis sasveras, un šķiršanās ir neizbēgama. Ja personīgā laime tiek izvirzīta priekšplānā salīdzinājumā ar visas ģimenes laimi, konflikts gandrīz noteikti rodas.
- **Man tas ir taisnība**
  Vairs nepastāv vispārējas patiesības. Patiesība ir tas, kas man šobrīd ir pareizi un virza mani uz priekšu.
- **„Es to visu gribu...”**
  Neveiksmes un pacietība vairs nav pieņemamas. Es gribu visu, un es to gribu tieši tad un tā, kā es to gribu.

Mūsu sabiedrība jau sen ir pielāgojusies tam, ka indivīda intereses tiek izvirzītas priekšplānā, nevis kopienas intereses. Indivīdiem pieder visas tiesības, un viņiem ir atļauts veidot savu dzīvi, bet sabiedrībai ir tikai kalpa loma. Pakalpojumu sabiedrība piedzīvo uzplaukumu.

Pluralisms

Tomēr, ja ikviens ir pats savs dievs un nosaka savu patiesību, vairs nepastāv viena patiesība. Tad mums ir daudzas dažādas patiesības, kas pastāv neatkarīgi viena no otras. Pamata pārliecību, ka dažādi viedokļi un dzīves izpausmes ir vienlīdz jāuzskata par patiesām, sauc par plurālismu.

Dzīves plurālismu sauc par plurālismu

Klientu individuālās vēlmes nosaka mārketingu. Kolektīvs ir pagātnē, dzīvo indivīds! „Levi’s” veikalā es varu izvēlēties no 8448 dažādām džinsu stilu, piegriezumu un izmēru kombinācijām, un mans dators ir pielāgots manām vēlmēm. Tur, kur agrāk plauktā stāvēja viena zobu pasta, tagad ir plaukts, kas pārpildīts ar desmitiem zīmolu produktu – katram ir jābūt savai pastai. Universālveikals ir kļuvis par modernitātes templi. Mēs jau sen esam pieraduši pie universālveikalu piedāvājuma daudzveidības.

Šīs piedāvājuma daudzveidības negatīvā puse ir izvēles spiediens. Izvēle vairs nav tikai uzspiesta uzvedības forma, tā jau sen ir kļuvusi par domāšanas un dzīvesveidu. Šodien mēs nedēļas laikā pieņemam vairāk lēmumu nekā mūsu senči visā savā dzīvē. Jau pēc pamošanās man jāizlemj, kādus apģērbus es gribu vilkt (senāk bija tikai darba dienas apģērbs un svētdienas svārki). Pēc tam rodas jautājums, kādu „muesli maisījumu” es ēšu brokastīs un ko dzersu kopā ar to. Kādus augļus ņemt kā uzkodu?

Izvēles mokas

Kad dodos iepirkties, man arvien vairāk laika jāvelta preču apskatīšanai, lai izdarītu pareizo izvēli. Tas viss prasa laiku. Tādējādi preces kļūst svarīgākas nekā agrāk. Tās ieņem centrālo vietu mūsu dzīvē.

Taču problēma ne vienmēr ir preču daudzveidība, kas piedāvāta mūsu lielveikalos, bet gan piedāvāto pasaules uzskatu daudzveidība un ar to saistītā dezorientācija. Ko darīt, ja izvēlos nepareizo? Pastāvīgi izdarot izvēli, mēs zaudējam drošības sajūtu – es varētu izvēlēties nepareizo! Tāpēc mēs meklējam drošību.

Tendenču pētnieki runā par „kokonēšanos" – par ego atkāpšanos kokonā, pašradītā izolācijā. Savas četras sienas tiek uzskatītas par individualitātes cietoksni. Un, ja man tomēr ir jāiziet ārā, man ir mans Discman. Tādējādi es visur esmu viens pats ar sevi un savu pasauli, izolēts ar austiņām. Šīs kokona eksistences fonā ir pieaugošās bailes no negaidītā un multikulturālās pasaules, kā arī sajūta, ka esmu pastāvīgi pārslodzēts. Mēs atkal vēlamies drošību šajā pasaulē.

Drošības bums ir novērojams visur:

- Privātie apsardzes pakalpojumi piedzīvo uzplaukumu
- Automašīnām ir gaisa spilveni, ABS, sānu trieciena aizsardzība...
- Datoriem ir ugunsmūri un antivīrusu programmas
- Kari tiek karoti drošības vārdā
- Personīgā novērošana, izmantojot kameras
- Prezervatīvi seksa laikā
- Gandrīz nevienas ieejas durvis netiek atstātas atvērtas nakts laikā

Mēs meklējam stabilitāti šajā individualistiskajā, plurālistiskajā pasaulē. Viena no pēdējo desmitgažu „modīgajām slimībām" un individualizācijas sekām ir „ego" zudums, tā saucamie „robežgadījumi". Cilvēki ar šo garīgo slimību ir zaudējuši savu personību, dzīvo tikai noteiktās lomās. Šie cilvēki vairs nezina, kas viņi patiesībā ir. Cilvēks ir nemierīgs, jo nepārtraukti meklē savu identitāti. Atkal ir pieprasījums pēc jēgas un drošības. Cilvēks meklē siltumu, tuvību, drošību, mīlestību, mieru, „ligzdu". Viņš atkal iededz sveces, ierāpjas zem segas.

Daudzi ir sapratuši, ka ilgas pēc pašrealizācijas galu galā nevar tikt apmierinātas. Viņi ir sapratuši, ka savas būtības piepildījumu jāmeklē ārpus sevis. Taču, tā kā viņi joprojām nevēlas ticēt Dievam, atbilde noteikti ir mīlestība attiecībās ar citiem.

Meklējot drošību.

Mēs meklējam siltumu un drošību. Mēs vēlamies atkal sapņot, ielīst pūkainajā iztēles pasaulē. Zēnu grupas savās romantiskajās balādēs dzied par ilgošanos pēc autentiskuma, mīlestības, drošības un dziļas esības pieredzes. Lielākā daļa pusaudžu ir jūtīgi un to domā patiesi. Viņiem ir dziļa ilgošanās pēc siltuma un draugiem. Viņi meklē patiesas attiecības.

Indivīdu individualitāte grupā

Tomēr arī šeit ir uzvarējis individualisms. Vairs nepastāv vispārējas normas par to, kādām šādām attiecībām vajadzētu izskatīties. Sabiedrībā tiek atzīti dzīvesveidi bez laulības, pirmslaulības, laulības laikā vai pēc laulības. Un arī šeit attiecas šāds princips: „Man ir jāsaņem atdeve par savu naudu! Labs ir tas, kas mani apmierina!" Dziļas attiecības tiek sajauktas ar virspusēju seksu. Tendence ir skaidri vērsta uz seksu bez mīlestības, seksu bez sekām un bez atbildības. Prostitūcija ir sociāli integrēta.

Tomēr cilvēki ilgojas pēc kaut kā vairāk nekā tikai īslaicīgas apmierinātības. Uzticība un godīgums atkal ir lielākās daļas jauniešu prioritāšu saraksta augšgalā. Pēdējā laikā pat tiek runāts par jaunu šķīstību jauniešu vidū. Cilvēki atkal gaida vīrieti – sievieti – uz mūžu. Arī laulība atkal atgūst savu nozīmi, līdz ar ģimeni. 65 % no visiem jauniešiem uzskata laulību par ideālu dzīvesveidu. Cilvēki ilgojas pēc laimes un drošības un ir noguruši no dzīves bez attiecībām. Tajā pašā laikā tu pamanīsi, ka cilvēki tevi vienmēr pieviļ un ka tavi ilgojumi galu galā nekad netiek apmierināti.

Tāpēc mēs cenšamies aizpildīt jēgas trūkumu savā dzīvē ar citām lietām.

Materiālisms

Ticība naudas un mantu spēkam raksturo mūsu rietumu kultūru. Mēs sevi definējam pēc savām mantām. Reklāma vēlas, lai mēs ticētu, ka brīvību un laimi varam piedzīvot tikai ar noteiktiem produktiem. Mēs esam kļuvuši par baudītājiem. Mēs esam aizmirsuši, kā iztikt bez tām. Mums vairs neizdodas ierobežot sevi. Mēs vairs to nevēlamies. Kāpēc gan mums būtu jāierobežojas? Ja tev nav pietiekami daudz naudas, vari ņemt līzingu vai dzīvot uz kredīta!

Mums ir jāpērk paradīzes laime uz zemes

Mums kopā jāpērk paradīziska laime uz zemes, jo vairs neticam paradīzei debesīs. Tas pats attiecas uz mūsu atkarību no pieredzēm. Mūsdienu cilvēks ir pakļauts milzīgam laika spiedienam, lai neko nepalaistu garām. Galu galā varbūt tieši tā pieredze, ko esam palaiduši garām, būtu devusi patiesu piepildījumu.

Tāpēc mēs skrienam no viena piedzīvojumu parka uz otru. No bungee lēkšanas līdz kanjoningam – vienmēr cenšoties apmierināt savas alkas. Mums ir arvien vairāk brīvā laika, bet arvien mazāk laika dzīvot. Mūsu vēlmes ir milzīgi pieaugušas. Mēs gribam visu, un mēs to gribam tagad. Mums trūkst laika, jo mums vairs nav mūžības. Viss ir jāsasniedz šajā vienā īsajā dzīvē, jo vairs nav pēcnāves dzīves. Dzīves jēga vairs nav tradīciju vai ticību pārņemšanā, bet gan personīgajā realitātes pieredzē. Dzīve kļūst par „pieredzēšanu". Tiesa ir tikai tas, ko es redzu, jūtu un pieredzu. Mūsu sabiedrība ir kļuvusi par pieredzes sabiedrību.

Šodien daudzi no tiem, kas meklē baudu un piedzīvojumus, saprot, ka katram piedzīvojumam piemīt vilšanās risks. Piedzīvojumi sniedz tikai selektīvu apmierinājumu.

Mēs turpinām meklēt jēgu, stabilu kopienu un morālās normas. Reliģija apmierina šīs vajadzības un tādēļ piedzīvo uzplaukumu. Tās forma, tomēr, ir neparasti jauna. Atkal daudzi izveido savu pašu reliģiju, it kā atrastos lielveikalā. Tā kā mēs joprojām nevēlamies ticēt Dievam, mēs meklējam pestīšanas pieredzi citur. No visām pusēm mums tiek solīti jauni un seni jēgas avoti. Sekti un radikālie fundamentālisti piedāvā stingras cietokšņus ar vienkāršām atbildēm un atkal ir pieprasīti. Ķermeņa kults, ezotērika, gregoriskā dziedāšana, raganas, ķermeņa pieredzes (aerobika, autogēnā treniņa metode, Tai Chi, joga...), austrumu reliģijas (Austrumu reliģiju filozofija ir tuvu postmodernismam. Objektīvās patiesības tiek noliegtas arī hinduismā un budismā), kļūst arvien populārākas. Pat kristietība atkal ir laba indivīdam. Taču tai nedrīkst būt universālas pretenzijas uz visiem. Kas ir Dievs, to nosaka cilvēks.

Taču tas atkal atstāj mūs bez vispārēji spēkā esošiem standartiem un vērtībām. Būtībā mēs vienkārši esam izgudrojuši individualisma reliģisko izpausmi. Cilvēks agrāk vai vēlāk saprot, ka tas nenomierina viņa iekšējo slāpi.

Atgriežoties pie Jēzus...

Kādas dziļas ilgas bija sievietei pie Jēkaba akas? Viņas bijušo vīriešu skaits runā pats par sevi – un tomēr mēs to nezinām droši. Mums ir uzmanīgi jāieklausās tajā, kas cilvēkus aizkustina, kādas ir viņu dziļākās vēlmes un ilgas. Šīs ilgas ir iespējas – tās mums piedāvā saskares punktus.

Jēzus neapstājās pie ilgu

Viņš piedāvā sevi izslāpušajai sievietei. Tai, kuras ilgas pēc dzīves nevar apmierināt: „Bet ikviens, kas dzers no ūdens, ko es viņam došu, vairs nekad neizslāps; bet ūdens, ko es viņam došu, kļūs viņā par avotu, kas plūst uz mūžīgo dzīvību."

Viņš dod viņai jaunu perspektīvu, un tā viņa iemācās stiepties pēc dzīvā ūdens, no kura viņai vairs nebūs jācieš no slāpēm atkal un atkal. Tie, kas nāk pie Viņa, arī iemācās, ka viņu slāpes var remdēt, ka viņiem vairs nav vajadzīgs lētāks aizvietotājs. Sastapšanās ar Jēzu mūs aizved no tā, ko mēs domājam, ka mums vajag, pie tā, kas mums patiešām ir vajadzīgs.

Tas ir jebkuras „Ameisli", „Jungschar" vai jauniešu programmas galvenais mērķis.

Tieši tam mēs dzīvojam: visiem bērniem un jauniešiem Šveicē vajadzētu būt iespējai dzirdēt Evaņģēliju tā, lai viņi varētu pieņemt lēmumu par labu Jēzum un attīstīties kā Viņa mācekļi.

Mēs varam un mums vajadzētu sastapties ar cilvēkiem tur, kur viņi atrodas (sk. arī Apustuļu darbus 17, kur Pāvils izmantoja pagānu altāri Atēnās kā iespēju sludināt Evaņģēliju), neatkarīgi no tā, vai viņiem ir vainas sajūta, vai viņi ir izsmelti, maldināti vai vīlušies. Tad mēs varam virzīt viņu ilgas pareizajā virzienā, tāpat kā ar sievieti pie Jēkaba akas, un sludināt viņiem labo vēsti, ka kāds apmierinās viņu ilgas, ja viņi nožēlos grēkus un pagriezīsies pie Kunga Jēzus.

Pārvērst

Kā Jēzus to darīja?

Viņš uzrunāja sievieti. Viņš pārvarēja visas sociālās un kultūras barjeras (jūdam nebija atļauts publiski uzrunāt sievieti – vēl jo mazāk samariešu sievieti).

- Viņš nopietni uztvēra sievietes vēlmes. Viņš uzmanīgi klausījās un centās viņu saprast.
- Viņš noveda sievieti no viņas virspusējām ilgas uz viņas patiesajām ilgas. Viņš palīdzēja sievietei apzināties savus grēkus un pievērsās sāpīgajam punktam viņas dzīvē.
- Viņš piedāvā sevi. Viņš parāda viņai patieso ceļu uz dzīvo ūdeni – uz Sevi!
- Mūsu bērni un jaunieši slāpst pēc šī ūdens – kāda milzīga privilēģija mums ir, ka varam viņiem to piedāvāt Jēzū. Ko mēs darām ar šo iespēju?

Grāmatu ieteikumi

Stefans Holthaus: *„Trends 2000. Laikmeta gars un kristieši"*

Stefans Holthaus: *„Operācija Nākotne. Būt kristietim jaunajā tūkstošgadē"*

Džošs Makdauels u.c.: *„Ticība bez vērtībām"* (Kristiešu jauniešu analīze)

„Youth 2002. 14. Shell jauniešu pētījums".

Bībele (aktuāla sociālā analīze, ieskaitot atbildes)

YoungstarsWiki.org

Avota norādes:
Autors: Adrian Jaggi

Saturs, vāks, autortiesības:

www.besj.ch

Weitere Informationen

Kategorijas
Vadība un pedagoģija

Tags
Evaņģelizācija
Darbs ar bērniem un jauniešiem
Analīze
Metodika
Iespējas

Dalībnieku skaits
Dati nav pieejami.

Bībele
Tēma:

Ilgums
Dati nav pieejami.

Materiāls
Daudz darba

Failu lejupielāde
Pieejama failu lejupielāde

KI Generierter Inhalt
Saturs
Kategorijas
Tags
Dalībnieku skaits
Bībele
Ilgums
Materiāls

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/lv/wiki/art/zaudetas-pasaules-ilgas